

Vansinnigt vackert och anskrämligt fult på det okända Gotland

Gjorde lampor

Under första världskriget användes förläggningarna bland annat av besättningen från tyska »Albatross». Att de varit på Blåhäll syns fortfarande – de gjorde lampkronor av bajonetterna som fortfarande hänger kvar i en av mässarna.

Under andra världskriget utvidgades Blåhällsförläggningen. Nya matsalar och baracker byggdes, markententeriet byggdes 1940. Då satt mannarna på backen och såg de tyska konvojerna på väg till Finland passera förbi utanför.

– Då var man spänd, säger Knut Fernestam, fanjunkare och tillförordnat

skjutfältsbefäl. Han kom till Blåhäll redan 1938.

El och vatten

Efter kriget moderniserades förläggningen ordentligt. Där blev el och rinnande vatten. Och toaletter, Långa Raden kom ur ropet. Det var tur för de värnpliktiga, på 50-talet låg killarna från A7 och LV2 förlagda på Blåhäll tre-fyra månader på somrarna. Idag är det mest rep-förband och frivilliga organisationen som använder Blåhäll. De flesta förbanden är från A7 och Lv2. P18 har inte så stor nytta av fältet.

– Om dom fick som dom ville skulle vi flytta förläggningen från fiskeläget upp mot Suderbys till, berättar Yngve Rosén, major och skjutfältschef.

– Förläggningen ligger redan nu i vägen, här måste man utrymma när skjutning pågår. Men det skulle bli alldeles för dyrt att bygga nytt.

Yngve Rosén

Knut Fernestam

Behåller fornminne

Det gamla fiskeläget med sina bodar är också något som helst skulle rivs. Men man behåller det ur antikvarisk synpunkt, en av fiskebodarna är lagskyddat fornminne. På somrarna hyrs fiskeläget ut till personal och deras familjer. Också dom måste flytta på sig när skjutning pågår.

– Vi skjuter naturligtvis inte avsiktligt mot förläggningen, säger Yngve Rosén. Men det ligger inom riskom-

rådet, det kan komma en rikoschett till exempel.

Det har hänt olyckor under årens lopp på skjutfältet. Men det kunde varit fler – det är många turister som förvillat sig in på skjutfältet av misstag, eller genom dumdrigt ovarsamhet.

– En gång kom här ett busslast skolbarn och två lärare. De åkte Suderbysvägen ner mot förläggningen när jag stoppade dom, berättar Knut Fernestam. De trodde det var en genväg till Klintehamn!

I somras kom en tysk kille strosande uppför backen från stranden. Han var ute och paddlade kanot runt Gotland och hade blivit trött...

Den vackraste platsen på skjutfältet är vid förläggningen, vid fiskeläget. Kusten och klintarna vid Blåhäll hör till de vackraste på Gotland. Det är många militärer och lottor som genom åren njutit av utsikten från matsalen på en av Sveriges vackraste militärförläggningar. Som Knut Fernestam säger:

– Det här skulle bli en kalas-fritidsby!

Fiskeläget ligger också på den enda plats där man kommer ner till havet. På andra ställen stupar klinten rakt ner.

För Willy Pettersson Blåhäll hans arbetsplats. Han är Tofta-bo från början med bor nu i Visby. I 29 år har han arbetat på Blåhäll, och dessförinnan hans far innan honom. Han trivs.

– Det är bra här. Jag klagat inte.

**SOCKEN
EXTRA**

Tofta socken

Onsdagen den 20 september 1978